

Pięćdziesiąt strof o oddaniu dla Guru

Aśwaghosza

Pokłon Bhagawanowi Wadźrasattwie.

1

Kłaniając się jak należy do lotosowych stóp Guru, dzięki któremu sięgnąć mogę stanu wspaniałego Wadźrasattwy, zwięźle tu przedstawię, co mówią o oddaniu nieskazitelne pisma tantryczne. Słuchajcie przeto z szacunkiem.

2

Wszyscy dawni, obecni i przyszli Buddowie zawsze i wszędzie cześć oddają mistrzom tantry, od których otrzymują najwyższe abhiszeki. Czy trzeba mówić, co oznacza to dla was?

3

Codziennie po trzykroć z wiarą nieprześcignioną, dłonie składając, mandałę ofiarowując i kwiaty oraz kłaniając mu się do stóp, cześć macie okazywać Guru, który tantry was uczy.

4

Jeśliście wyświęceni, a Guru jest osobą świecką albo młodszą, aby zgorszenia uniknąć, zwróćcie się na przykład ku jego księgom, kiedy – w swym umyśle: jemu – pokłon publicznie składacie.

5

Wszakże i wyświęceni winni takiemu Guru usłużyć i szacunek okazać, posłuch dając, wstając, gdy wchodzi, czy do siedziska prowadząc. Unikać należy jednak publicznego składania pokłonów i rzeczy odbiegających od utartych (jak choćby obmywanie stóp).

6

Aby ich zobowiązania zostały w pełni dochowane, przed więzi przypieczętowaniem Guru i uczeń winni się sobie dobrze przyjrzeć.

7

Uczeń rozumny nie obierze za Guru kogoś, komu brak współczucia, ani człeka pełnego złości lub podłego, aroganckiego, zaborczego, niezdyscyplinowanego bądź chełpiącego się wiedzą.

8

Guru winien być konsekwentny, wymowny, mądry, cierpliwy i szczery. Nie może ukrywać wad ani przypisywać sobie zalet, których nie posiada. Ma być biegły w treści tantr oraz rytuałach (leczeniu, usuwaniu przeszkód). Potrzebuje także miłującego współczucia oraz doskonałej znajomości pism.

9

Guru powinien posiadać całkowitą biegłość w obu dziesiątkach dziedzin^{1*}, kreśleniu mandal i objaśnianiu tantry, oraz niezrównanie czystą wiarę i pełną kontrolę nad zmysłami.

10

Jeśli wzgardę okażesz takiemu opiekunowi, za Guru go obrawszy, pogrążysz się na wieki w odmętach cierpienia, jakobyś urągał wszystkim Buddom.

11

Jeżeli w swojej głupocie ubliżysz Guru, ściągniesz na siebie choroby zakaźne i prokurowane przez złe duchy. Umrzesz straszną śmiercią za sprawą demonów, zarazy lub trucizny.

12

Zgładzą cię królowie ognia, jadowite węże, woda, wiedźmy, bandyci, duchy albo dzicy, po czym odrodzisz się w piekle.

13

Nigdy nie niepokój Guru. Jeżeli okażesz się głupi na tyle, by to uczynić, niechybnie szejniesz w piekle.

14

Opisy wszystkich najstraszniejszych piekieł – awici czy bezustannego bólu – mówią jasno, że ci, co uwłaczają swoim Guru, pozostaną tam na wieki.

15

Ze wszystkich sił staraj się przeto w niczym nie uchybić swemu tantrycznemu mistrzowi, który nie obnosi się z mądrością ani z przymiotami.

16

Jeśli jednak tak się stanie, z czcią złóż przed Guru ofiary i proś o wybaczenie. Dzięki temu nie spadną potem na ciebie żadne plagi.

17

Powiedziano, że dla Guru, któremu przyrzekałeś (widzieć go w swym Bóstwie Medytacyjnym), powinieneś ochoczo poświęcić żonę, dzieci, a nawet własne życie, choć trudno się z nimi rozstać. Cóż więc mówić o czymś tak ulotnym, jak dobytek?

18

Oddanemu uczniowi może przynieść to w tym życiu nawet Stan Buddy, na którego osiągnięcie w innych okolicznościach trzeba i niezliczonych milionów eonów.

¹ „Oba dziesiątki dziedzin”: dziesięć wewnętrznych (niezbędnych do nauczania joga i anuttarajoga tantry – wizualizowanie kręgów ochronnych i usuwanie przeszkód; przygotowywanie i konsekrowanie ochronnych węzłów i amuletów; udzielanie abhiszek wazy i tajemnej, zasiewanie nasienia osiągnięcia foremnych ciał Buddy; udzielanie abhiszek mądrości i słowa, zasiewanie nasienia osiągnięcia ciał mądrości; odcinanie wrogów Dharmy od ich opiekunów; składanie ofiar takich jak skomplikowane tormy; werbalne i mentalne recytowanie mantr; odprawianie gniewnych rytuałów przywoływania Bóstw Medytacyjnych i Opiekunów; konsekrowanie wizerunków i posągów; ofiarowanie mandali, wykonywanie praktyk medytacyjnych i udzielanie abhiszek sobie) oraz dziesięć zewnętrznych (niezbędnych do nauczania krija i carja tantry – kreślenie, budowanie i wizualizowanie mandal Bóstw Medytacyjnych; utrzymywanie różnych poziomów samadhi, punktowej koncentracji; wykonywanie mudr; prowadzenie rytualnych tańców; siedzenie w pełnej pozycji medytacyjnej; recytowanie właściwych tekstów; składanie ofiary ognia; składanie innych ofiar; odprawianie rytuałów uśmierzenia sporów, głodu i chorób, pomnażania długości życia, wiedzy i bogactw, kontrolowania innych, gniewnego likwidowania demonicznych sił i przeszkód; przywoływania Bóstw Medytacyjnych oraz rozpuszczania ich na powrót we właściwych miejscach).

19

Zawsze dochowuj przysięgi. Zawsze składaj ofiary Przebudzonym. Zawsze zanoś je swemu Guru, bowiem nie różni się niczym od wszystkich Buddów.

20

Ci, którzy pragną osiągnąć niewyczerpany stan Ciała Mądrości Buddy, powinni ofiarować Guru wszystko, co sprawia radość im samym – od rzeczy najbardziej błahych po najcenniejsze.

21

Obdarowywanie swego Guru jest niczym nieprzerwane składanie ofiar wszystkim Buddom – stanowi obfite źródło zasługi, z której rodzi się niedościgniona moc osiągnięcia.

22

Uczeń obdarzony przymiotami współczucia, szczodrości, samokontroli i cierpliwości, Guru swego i Buddę Wadźradharę zawsze widzieć winien jako jedność.

23

Skoro nie wolno nadepnąć nawet na cień Guru, gdyż ma to tak straszne skutki jak zniszczenie stupy, czy trzeba jeszcze przestrzegać przed przestąpieniem nad jego butami lub siedziskiem, zajęciem miejsca albo dosiadaniami wierzchowca?

24

Prawdziwie rozumny uczeń usłucha Guru z radością i zapałem. Jeśli brak wam wiedzy lub możliwości, grzecznie wyjaśnijcie, czemu nie możecie się wywiązać.

25

To Guru jest źródłem waszych osiągnięć, dobrego odrodzenia oraz szczęścia. Ze wszystkich sił starajcie się przeto nigdy mu się nie sprzeniewierzyć.

26

Strzeżcie własności Guru niczym własnego życia. Okazujcie jego bliskim taki sam szacunek, jak jemu, i traktujcie ich niczym najdroższych krewnych. Niechaj ta postawa nigdy was nie opuszcza.

27

W żadnym razie nie siadajcie na posłaniu bądź siedzisku Guru, nigdy też przed nim nie krocicie. Gdy naucza, nie związujcie włosów nad głową, nie noście czapki, butów ani broni. Nigdy nie siadajcie, nim nie spocznie on, nie bierzcie się pod boki ani wymachujcie przed nim rękami.

28

Nigdy nie siedźcie, kiedy Guru stoi, i nie pokładajcie się, gdy siedzi. Zawsze bądźcie gotowi poderwać się i usłużyć mu jak należy.

29

W obecności Guru pod żadnym pozorem nie odpluwajcie, nie kichajcie i nie kaszlcie, nie zasłoniwszy ust. Nigdy nie siedźcie z wyciągniętymi nogami ani nie kręćcie się przed nim bez celu. Niczego nie kwestionujcie.

30

Nigdy nie masujcie ani nie rozcierajcie kończyn. Nie śpiewajcie, nie tańczcie, nie grajcie na instrumentach muzycznych (bez religijnego kontekstu). W zasięgu ucha Guru nie mówicie niepotrzebnie, za dużo i zbyt głośno.

31

Kiedy Guru wchodzi, wstańcie i skłońcie głowę. W jego obecności siedźcie z uszanowaniem. Nocą, w pobliżu rzeki i na niebezpiecznym szlaku, otrzymawszy zgodę, możecie iść przed nim.

32

W zasięgu wzroku Guru rozumny uczeń nie pokłada się, nie rozsiada i nie opiera o ściany. Nie bawi się też palcami ani nie czyści paznokci.

33

Obmywanie stóp, wycieranie, golenie i pielęgnowanie Guru poprzedź i zakończ złożeniem trzech pokłonów. Sobą zajmuj się do woli potem.

34

Jeśli zwracając się do Guru, musisz użyć jego imienia, dodaj po nim tytuł „Obecność”. Aby zaszczyścić szacunek innym, możesz godności te mnożyć.

35

Prosząc Guru o radę, mów, a następnie słuchaj ze złożonymi na sercu dłońmi, skupiony bez reszty na jego słowach. Kiedy skończy, odpowiedz: „Dokładnie tak zrobię”.

36

Co uczyniwszy, zdaj mu grzecznie sprawę. Jeśli zdarzy ci się ziewnąć, kaszlnąć lub roześmiać, zasłoń usta dłonią.

37

Jeżeli pragniesz otrzymać jakieś pouczenia, przyklękawszy na prawym kolanie, proś o nie trzykrotnie ze złożonymi dłońmi. Słuchając, siedź z uszanowaniem, ubrany schludnie i stosownie (czysty, bez biżuterii, ozdób i pachnidła).

38

Strzeż się pychy, gdy robisz coś dla lub z myślą o Guru. Niemniej nie przystoi też wtedy bojaźliwość, nieśmiałość i skrzepowanie nowożeńca.

39

W obecności Guru, który ukazuje ci ścieżkę, wystrzegaj się próżności i kokieterii. Dobrze się też zastanów i ugryź w język, nim zaczniesz przechwalać się innym, co dla niego zrobiłeś.

40

Jeżeli Guru jest w pobliżu, nie wolno ci bez jego zezwolenia konsekrować, wprowadzać w mandalę, odprawiać ceremonii ofiarowania ognia, zbierać uczniów ani nauczać.

41

Wszelkie dary, które otrzymałeś, wykonując rytuały takie jak „otwieranie oczu”, masz zanieść Guru. Kiedy weźmie z nich, co zechce, reszta należy do ciebie.

42

W obecności swego Guru uczeń nie powinien wypełniać tej roli wobec własnych uczniów, oni zaś odnosić się doń jak do Guru. W takiej sytuacji należy im więc polecić, by nie okazywali ci szacunku wstając i składając pokłony.

43

Ilekcio coś wręcza lub otrzymuje od Guru, rozumny uczeń czyni to oburącz, lekko skłaniając głowę.

44

Bądźcie we wszystkim pilni, uważni i pomni swych zobowiązań. Kiedy współuczniowie czemuś swym zachowaniem uchybią, winni się nawzajem przyjaźnie upomnieć.

45

Jeżeli choroba uniemożliwi wam złożenie pokłonu przed Guru lub zmusi do czegoś, co w normalnych okolicznościach byłoby niestosowne, nawet nie mogąc się usprawiedliwić, nie poniesiecie konsekwencji, o ile prawe są wasze myśli.

46

Właściwie wszystko zostało już powiedziane. Róbcie to, co miłe Guru, i wystrzegajcie się tego, czego nie pochwała. Z równą gorliwością.

47

Jak powiada sam Budda Wadźradhara, „największe osiągnięcia biorą się z tego, co cieszy Guru”. Starajcie się przeto wiernie mu służyć każdym czynem, słowem i myślą.

48

Po przyjęciu schronienia w Trzech Klejnotach i obudzeniu czystej postawy Przebudzenia, uczeń powinien otrzymać i wziąć do serca te nauki, które pozwalają pożegnać się z hardym uporem i iść śladami Guru stopniową ścieżką.

49

Rozwijając oddanie dla Guru oraz studiując wspólną sutrze i tantrze stopniową ścieżkę, staniecie się naczyniem godnym czystej Dharmy, co pozwoli wam na odebranie nauk tantrycznych. Otrzymaawszy właściwe abhiszeki, recytujcie na głos czternaście rdzennych ślubowań, by zapadły wam głęboko w serce.

50

Niechaj te słowa – przy których spisywaniu nie popełniłem błędu przydawaniem własnych sądów – przyniosą niezmierny pożytek każdemu uczniowi, idącemu za swym Guru. Oby dzięki zebranej przez to bezgranicznej zasłudze wszystkie istoty wnet osiągnęły Stan Buddy.

Na tym kończy się „Pięćdziesiąt strof o oddaniu” wielkiego mistrza Aśwaghoszy. Razem z indyjskim opatem Padmakarawarmą, wyprosił je oraz (na tybetański) przełożył mnich i tłumacz Rinczen Zangpo.

Przekład: Adam Kozieł

